

Magyar-szlovák idegenforgalmi megállapodás

A napokban írták alá a Magyar Népköztársaság kormánya és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság kormánya közötti idegenforgalmi megállapodást, amely ebben a témában az első államközi egyezmény a két ország között. A megállapodásról tájékoztatót Molnár Károly belkereskedelmi miniszter-helyettes.

— Eddig az idegenforgalom részegyezmények, vállalatok közötti kapcsolatok révén bonyolódott. A mostani megállapodás az idegenforgalom minden lényeges területére kiterjed: egyezmény szabályozza a teendőket és a fejlesztés irányát. Célja, hogy még tovább könnyítse a csehszlovák állampolgárok magyarországi és a magyarok csehszlovákiai látogatását. A szocialista országokba utazó magyarok 33-35 szá-

zalékának Csehszlovákia az úticélja, a szocialista országokból hozzánk érkező turistáknak pedig csaknem a fele csehszlovák. Az egyezmény elősegíti, hogy magyar turisták nagyobb számban utazzanak a szomszédos baráti országba.

— Kormányaink a jövőben egyaránt támogatják a szervezett forgalmat és az egyéni utazásokat, a fiatalok turizmusát, a szak szervezeti utakat, szakmai látogatásokat, továbbá társasutazásokat kiállításokra, sportrendezvényekre, zenei és színházi fesztiválokra. A határátlépési formalitások további megkönnyítését tervezzük, és javítani kívánjuk a közlekedést, fejlesztjük a szárazföldi, a vízi és a légi összeköttetést — fejezte be nyilatkozatát Molnár Károly. (MTI)

Károok, gondatlanságból

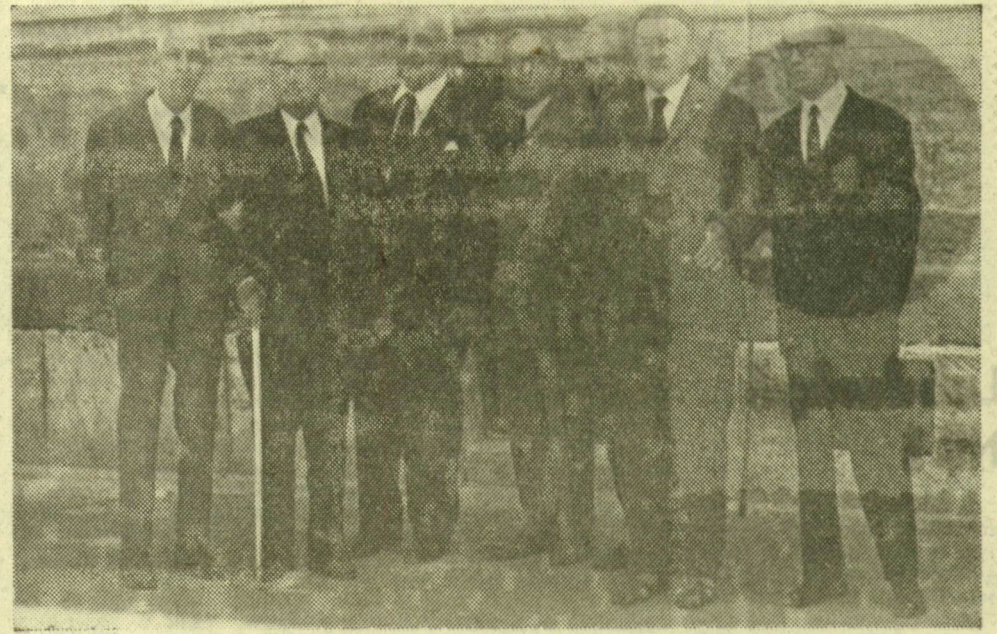
Eddig az idén 46 szabálysértési eljárást folytattak le a városi-járásai tűzoltó-parancsnokságon. A kirótt bírság általában nem túl nagy összeg, de a szabálytalanságból, gondatlanságból keletkezett kárral együtt mindenképpen alkalmas arra, hogy a kárvalottat elgondolkodtassa.

Kriván József Ásotthalmán nem zárta el a gyufát. Hároméves gyermeke játszott vele és az udvaron meggyújtotta a szalmát. Az okozott kár 500, a bírság 450 forint.

Mészáros István Zsombón, szabálytalanul épített berendezéssel fűtötte melegágyát, ráadásul felügyelet nélkül hagyta a tüzet. A sugárzó hőtől először a palánták ládái gyulladtak meg, azután a lángok belekaptak a föliába és a melegágy mellett levő szalmába is. Ötezer forint a kár, a bírság 300.

Süll János egy méterre építette hűsüstölőjét a juhodálytól, melyet szalmabálakkal rakott körbe. A füsttől kipattanó szikrától tüzet fogott a szalma, a hódály leégett és tiz juh elpusztult. A kár fölözi a 12 ezer forintot, a büntetés 700 forint. Ráadásul a tűzoltóság megtagadta a hatósági bizonyítvány kiadását is, amelynek alapján a biztosító megtéríthetné a kárt.

Veszélyes dolgot művelt Márton Nándor, a DELÉP dolgozója is. Egy este a munkásszálláson rágyújtott az ágyban, a cigarettától pedig tüzet fogott az ágy. Nagyobb baj szerencsére nem történt. A tűzoltóság fegyvermi eljárásra a vállalatnak adta át az ügyet. Az olajmező két dolgozója ellen nemrég folytattak szabálysértési eljárást. Egyikük — Bada-csonyi József raktárvezető — a raktár területén, tiltott helyen dohányzott, 500 forintba bírságotlák. Pásztai Zoltán 450 forintra büntették, amiért járó motorú járműbe üzemanyagot engedett töltetni.

„Találkozunk...”

A járóelők utánuk fordultak az utcán. Egymást karolva-segitve, lassan, beszélgetve közeledtek az alma mater, a hajdani Szegedi Állami Főgimnázium, a mai Radnóti épülete felé. 1912-ben itt érettségiztek.

meglepett pillantással felméri a tér változásait, aztán belépnek. „A lépcső a régi, ezt már mi is koptattuk.”

A teremben dr. Bánfalvi József, a gimnázium igazgatója fogadja a vendégeket. Hatalmas, fekete borítású könyv kerül elő, az „osztálynapló”. Bámulok, kicsit irigykedem. Nem mindennapi összetartó erő munkálhatott ebben a hatvan évvel ezelőtti osztályban. A naplóban mindenkiről feljegyzések, képek, levelek, értesítők. Ötvenegyen voltak, ma 11-ről tudják, hogy él, a találkozóra eljöttek heten.

Az osztályfőnökünk, Kende Ferenc unokája most is írt levelet, szeretettel üdvözlő a jubilálókat. Köztünk nem ritkaság az ilyesmi, gyerekek, unokák, tudósítanak egy-egy társunk családjáról, az özvegyek eljönnek a találkozóra. Nehéz megválni a barátoktól... Tessék, ez a történelemtanárom dolgozata. Nyugdíjas korában kezdett foglalkozni a holland nyelvvel, meg is írta, amit akart. Ilyen ember volt. Velünk járt Bródy István is, Bródy Sándor fia. Bohém ember volt — mutatják a régi tablót. Megsárgult, nehéz kibetűzni a neveket. Beretz professzor unokája lelkesedve kiált fel: „olyan volt a nagypapám, mint most az édesapám!”

AZ EMLÉK-HELYEK

Vasárnap megtartották a 60 éves érettségi találkozókat. A színház mellett elhaladva mindegyikük arról beszélt: mi lesz a sorsa? „Tényleg újjáépítik? Irok majd az unokámnak, építész-mérnök.” „Volt itt akkoriban katonamegdiák-hely. Húsz filléért jártunk tapsolni.” Jellegetes, jellemző mondatok. Öregdiákok szavai. Múlt és jelen sokszor kibogozhatatlan összefonódása, emlékek, és mai dolgok keveredése jellemzi minden megnyilatkozásukat.

— Ezt meg Kass-kávéháznak hívták — hallom a Hungária előtt. — A diákok persze nem járhattak ide, de volt egy diákcukrázda. Ott is mindig előre kellett fizetni, mert ha belépett egy tanár, a diák már iszkolt, a hátsó ajtón.

A kis csoport a Radnóti gimnázium bejáratához ért. Vezetőjük természetesen szegedi, dr. Beretz Péter c. egyetemi tanár. Unokája, a 11 éves, kedves, okos kisfiú, el nem engedné kezét, neki ott kell lennie az ünnepnek minden fontos mozzanatánál. Még néhány

EMBER LETT MINDBŐL

Legbelőse érzéseinket követve jöttünk el ide, hogy az iskolának is tiszteletet adjunk — kezdi dr. Beretz Péter, a jelenlegi „naplóvezető”. Betűrendben, lassan, emlékezve, mindenkiről elmondja, amit a fekete könyv őriz. Megkönnyesednek a szemek. Két világháború vihara ritkította az öregdiákok sorait. A 25 éves találkozó után negyedszázados úr következett, a családokat feldúlta, az embereket szétszórta a világ minden tájára a háború. Tíz évvel ezelőtt tudtak csak újra összejönni az ötvenéves találkozóra.

— Az biztos, hogy ember lett mind az ötvenegyéből. A legtöbb sokra is vitte. A tanáraink... már nem élnek.

HÁTHA SIKERÜL...

Nézem a képeket, meg a jelenlevők arcát. — Az idő nagy úr — lép hozzám Horváth István. Szeged tűzoltó-parancsnoka volt hosszú ideig. Talán ő a legfiatalosabb. Itt van még Csányi Ferenc, Schmidt József nyugalmazott mérnökök, dr. Kiss Gyula MÁV osztályvezető, betegem is. Beretz Péterrel együtt ők a szegediek. Jaszenszky József a társaság „motorja”. A címelek, levelek, fényképek, emlékek gyűjtője. Hoffer Jenő csak hét évig járt velük, de a szíve ide húzza.

— En már „csapódtam” a társasághoz, két évvel korábban végeztem. Bennünk nem volt ennyi energia, elfogyott a kitartás — Molnár Dezső az 1910-ben érettségizetteket képviseli. Ismerték egymást, ő is minden találkozóhoz beszámolt az „övérről”. Dr. Kiss Imrénének a fia van itt, Muth Jánosnak, Lőrinc Antalnak az özvegye. Meghatottak és büszkéek magukra. Az asszonyok megdicserik egymás ruháját, a férfiak a tévéből ismert hajnóvesztő szereket ajánlgatják, élcelődnek, csipkelődnek, anekdotákat mesélnek — a régi kedvvel.

— Emlékeztek? Egyszer télen a számtantanárunk megkérdezte: milyen idő van odakint? Valaki azt mondta, hűvös. Mire ő: hát akkor nyáron mi van az eperfa árnyékában, fiam?

Biztos vagyok benne, hogy minden találkozóon elmondják egymásnak ezeket az apró kis történeteket, és minden alkalommal szívből derülnek rajtuk.

A 60 éves találkozózt záró-ünnepségnek szánták. Örömmel fogadják a Radnóti gimnázium igazgatójának meghívását: jöjjenek el az iskolai ünnepségre jövőre, amelyen az intézmény 75 éves fennállását ünneplik majd. Tervezetes közben újra optimista lesz a hangulat: hátha sikerül még a 65. évben is összejönni.

H. D.

Sulyok Erzsébet

Országos szociológiai konferencia

A Magyar Tudományos Akadémia Szociológiai Kutatóintézete és a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat baranyai szociológiai csoportja országos szociológiai konferenciát rendez Komlón, s ezen az urbanizáció társadalmi kérdéseit vitatják meg a szakemberek. A háromnapos tanácskozás — amelyre hazánk minden részéből érkeztek szociológusok — hétfőn kezdődött meg a mecseki városkában.

A tanácskozást dr. Farkas János, az MTA szociológiai kutatócsoportjának igazgatóhelyettese nyitotta meg. Utalt arra, hogy a szociológia fiatal, fejlődő tudományág és éppen ezért különös jelentősége van annak, hogy művelői a jövőben rendszeresen találkozzanak és kicserélhetik véleményüket a szociológia időszerű kérdéseiről.

Balettközeljárások vizsgálódása

A Juhász Gyula Művelődési Központ balettközeljárása vasárnap délelőtt a színházban tartotta meg hagyományos vizsgálódását, amelyen három egyfelvonásos táncjátékot mutattak be. A háromórás műsorban négyévesek és húszévesek is felléptek, számot adtak tudásukról. M. Kádár Andrea balettmesternek, az iskola vezetőjének több éves odaadó munkája valamennyi vizsgán meghozta gyümölcsét. Az idén különösen sikeres és nagy hatású produkciót mutattak be a gyerekek. A szép, színpompás jelmezek, a kulturált mozgás igénye, a fegyelmet, összpontosítást igénylő, ugyanakkor bájos könnyedségű jelenetek évről évre a közönség soraiból is sok új növendéket csábítanak az iskolába.

A vasárnap előadott Mese-bolt című táncjáték szereplői közül a jégtáncosok, a tengerész-babák és a napernyős babák tánca tetszett legjobban. A cirkuszban című összeállítás a legapróbbak az arisztajelöltek sikerét hozta, de meg kellett ismételnünk Parragi Edit akrobata számát, a legnagyobbak a Cowboyok produkcióját is. A

Kínai ünnep, amelynek zenéjét Reschoffsky Sándor szerelte, kedves kínai mesét dolgoz fel.

Új betétlap az autósoknak

A Belügyminisztérium közlekedési csoportfőnöksége értesíti a gépjárművezetőket, hogy az Állami Biztosító kezdeményezése alapján 1972. július 1-től új típusú betétlap kerül a forgalomba. Az új betétlapon külön „esemény” rovat van — s ezért előnyösen alkalmazható olyan, úgynevezett koccnásos balesetek alkalmával, amelyben nem kell rendőrt hívni. Az új betétlap segítségével a járművezetők az adatok cseréje mellett rögzíthetik a bekövetkezett eseményt is.

A betétlap hátoldalán az Állami Biztosító tájékoztatót ad a közlekedési balesetek alkalmával teendő intézkedésekről.

A második félévben folyamatosan valamennyi állami

dohányboltot ellátják az új típusú betétlappal, amelynek beszerzését a Belügyminisztérium közlekedési csoportfőnöksége javasolja a járművezetőknek. (MTI)

Elosztás helyett üzletkötés

A mezőgazdaság gép- és alkatrész-ellátásáról

Az emlékeztetés, szinte krónikus alkatrészhiány és nehézkés gépellátás idején magunk is szótá tettük, hogy megnyugtató megoldást csak az hozhat, ha az AGRÓKER a készletek elosztásáról át-ter a köznap értelemben vett kereskedelemre. Ha igyekszik előre felderíteni, mire van, mire lesz szüksége a mezőgazdaságnak, és mindent elkövet, hogy a keresletet kielégítse.

Örömmel olvastuk a vállalat júniusi tájékoztatójában, hogy „a változó igények ismerete, a meglévő problémák azonnali érzékelése és felszámolása érdekében vevőszolgálati-piacutató csoportot” hoztak létre.

A vevőszolgálat azt jelenti, hogy szorosabbá vált, mondhatnánk így is: állandósult a vásárlók és a vállalat közötti kapcsolat. Az említett tájékoztatóból olvastuk ki azt a megállapítást, hogy a kedvező változás eredményeként lényegesen javult az ellátás gépekből, alkatrészekből, műtrágyából és pótvényvédő vegyszerekből egyaránt. Nem kell éveken eltelté ahhoz, hogy ezeket a cikkeket meg-

vásárolhassák a termelőgazdaságok.

Az elosztás szót hivatalos használatban is felváltotta egy — idegen bár, de tartalmánál fogva sokkal kellemesebben hangzó — szópár, a partneri kapcsolat. Üzletkötők járják a szövetkezeteket és állami gazdaságokat, kínálják áruikat, előadják, mi várható a következő években újdonságként, közben feljegyzik az igényeket, és ha pillanatnyilag nincs orvosság valamire, azonnal sürgetik az ipart.

Tévedés lenne azt hinni, hogy ez az egyetlen adminisztratív intézkedés hozta a megoldást. Az is hozzátartozik az igazsághoz, hogy van mivel kereskedni. Valóban több az áru, mint a korábbi években volt. Nem titkolja a vállalat, hogy néhány fontos cikk esetében így is előfordult, hogy a rendelést nem tudták azonnal kielégíteni. Az államközi egyezségek nyomán importból származó áruknál nincs lehetőség arra, hogy év közben változtassák a mennyiséget. Néha bonyolítja a nehézséget az a tény is, hogy a gazdaságok nem fon-

tolják meg eléggé, mit tudnak megvásárolni. Előfordul, hogy előre megrendel valamilyen szövetkezet például két kombájt, és mire megérkezik, bejelenti, hogy köszöni szépen, de nem kéri. Ennél is nagyobb bonyodalmat okoz, ha egyáltalán nem rendel, de a szezon idején előáll, hogy neki erre és erre a gépre azonnali szüksége van. Hatalmas értékekről van szó, nem várhatjuk, hogy bizonytalan ideig tartalékoljon a kereskedelem és „poleról” árulja a drága gépeket.

A krónikus alkatrészhiány szerencsére a múlté. Az üzletkötők azonban változatlanul hangoztatják, hogy az üzem közben szükséges javításokhoz minden gazdaság lehetőleg otthon tartalékoljon elegendő alkatrészt. Az olcsóbb fogaskerék is ki-mondhatatlanul drága lesz, ha leáll a gép a hetedik határban, és egész nap tétlenül várja, hogy gyors futár Szegedről hozza a hiányzó alkatrészt. Erre a tanácsra az aratás csúcspontja előtt különösen érdemes odafigyelni.

Könyvheti sorsjegyek nyereményjegyzéke

Vasárnap délelőtt sorsolták ki a budapesti Liszt Ferenc téri Könyvklubban az idei ünnepi könyvhét nyertes ajándéksorsjegyeit. A főbb nyereményeket az alábbiak nyerték:

VI. osztály 20 542: Moszkvics személygépkocsi, IV. osztály 6118: 10 ezer forintos utazási utalvány, VI. osztály 4433: 10 ezer forintos vásárlási utalvány, II. osztály 2636: 8 ezer forintos utazási utalvány, VI. osztály 17182: 8 ezer forintos vásárlási utalvány, I. osztály 6727: 7 ezer forintos utazási utalvány, X. osztály 11 711: 7 ezer forintos vá-

sárlási utalvány, XII. osztály 21 012, VIII. 23 763, XII. osztály 1459 és XI. osztály 6809: 5000-5000 forintos utazási utalvány, VI. osztály 17 580, IV. osztály 22 059, III. osztály 19 543 és VIII. osztály 8175: 5000-5000 forintos vásárlási utalvány.

A nyereményjegyzék — amely a kisebb nyereményeket is tartalmazza — június 28-tól tekinthető meg a könyvesboltokban. A gyorslista közvetlenül húzás után készült, az esetleges számbábkért felelősséget nem vállalunk.